

CRASH

01 - OBSAH, EDITORIAL

O	01 - Obsah
	02 - Editorial
	03 - Harmony
B	09 - Prázdniny v Lišově
	10 - Rodina Monetových
	12 - Setkavárna Meziprostor
S	15 - Rozhovor Miroslava Smíšková
	17 - Mytologie
	19 - Kam jet o prázdninách
	22 - Recept na vanilkovou zmrzlinu
A	23 - @novepriznanigytrebon
	25 - Zmizení
	33 - Kvíz- jaký jsi učitel
H	34 - Příběh rorýsů
	37 - Memísky
	38 - Básnička

@CASOPISGYM

@SP_GYMTREBON

Šéfredaktoři: Tom Svejkovský, Jakub Čurda

Obálka: Tereza Strapková, Jana Wang, Klára Vondrková

Grafika: Magdaléna Mejdrechová

Redakce: Adéla Vávřová, Barbora Smíšková, Ester Šalapková, Hana Přeučilová, Josef Chytil, Josef Kučera, Karin Konrádová, Karolína Kamišová, Karolína Mužíková, Karolína Vávřová, Marcela Theerová, Mariana Mlnaříková, Matyáš Gráf, Sára Hešíková, Zuzana Pumprová, Žofie Půžová

EDITORIAL

Vážení!

Tak vás opět zdravíme nad stránkami školního časopisu. Prázdninová nálada už dopadla i na nás a nutno podotknout, že někdy se také vláčíme pomalejším tempem... než abychom vás před letní pohodou zahltili složitými tématy nebo vědeckými články, rozhodli jsme se projednou zkusit takovou všehochuť - každý napíše o tom, co ho samotného zajímá, baví, nebo prostě jenom o zajímavých dílech, na která v poslední době narazil. Nic seriózního, nic složitého, prostě jenom příjemné čtení na léto. Tak se s námi v následujících minutách odreagujte, vypněte mozek a zopakujte si, že nic nehoří tak moc, aby to nepočkalo, než si odpočinete.

Příjemné čtení!

Tom Sv.

H A R M O N Y

T H E F A L L O F R E V E R I E

Prolog

Z vlastní zkušenosti vím, že je mezi studenty spousta těch, kterým běžné čtení zkrátka nesedne. Ze všech stran slyšíme, že vzdělání a knihy jdou ruku v ruce, a že bez nich se nikdo učeným nestane, že každý chytrý člověk je číst musí. Teorie hezká, ale praxe je bohužel jiná – přiznejme si, že papírové knihy už dnešní děti ze židle nezvednou. Četba jim je většinou předkládána jako povinnost, a tak raději sáhnou po filmech, videích nebo hrách. Příběhy ale krásné bezpochyby jsou, a to ve všech svých formách – tak mi dnes, prosím, dovolu představit jednu netradiční hru, která, jak věřím, je kompromisem mezi zábavou tak, jak ji vnímají děti, a tak, jak ji vnímají dospělí.

Přiblížení

Harmony: The Fall of Reverie je příběh kompletně psaný v angličtině. Jde o variantu vyprávění, kterou nazýváme vizuální román – kombinuje obrázky, animace, hudbu a text. Nese prvky klasických knih, filmů i počítačových her, čímž rapidně rozšiřuje repertoár svých potenciálních čtenářů – doslova každý si tam najde to svoje. Rádi čtete? Super. Máte rádi hudbu? Skvěle. Angličtinu? Dobře vy. Baví vás filmy a videa? Ještě lépe! A v neposlední řadě...

Chtěli byste sami rozhodovat, jak váš příběh bude vypadat?

Ano. Ačkoliv příběhy jsou už samy o sobě zajímavé až až, když jsou nám jenom předkládány, vývojářské studio DON'T NOD, stojící za vznikem **Harmony: The Fall of Reverie**, se rozhodlo jít dál – nechat nám svobodu určit si, jak bude děj pokračovat. Nejenže se tak celé vyprávění vyvíjí každému čtenáři jinak a jen tak vás neomrzí ani při opakovaném čtení od začátku, jelikož může vypadat pokaždé odlišně, ono se vám doslova přizpůsobí. Příběh není věkově omezen, řešená témata jsou ovšem občas vážnější – doporučil bych ho dospívajícím studentům a mladším učitelům, jelikož se týkají zejména problémů jejich generací.

05 - HARMONY

Příběh

Hlavní postavou (za kterou hrajete) je Polly, mladá žena, která se po letech vrací na ostrov, kde vyrůstala, aby se vydala hledat svou pohřešovanou matku.

Při prozkoumávání toho, co po ní zůstalo, se dozvídá o novém světě, který obývá šest lidí známých jako Aspirace – každá představuje jinou lidskou vlastnost a společně s Polly, která si vybírá, komu bude naslouchat, rozhodují o budoucnosti obou světů. Na své cestě potká spoustu postav a zvrátů, ale nic čistou náhodou – o všem, co se odehraje, totiž rozhodujete vy. Podaří se vám najít Pollyinu matku? A co má s jejím zmizením společného všemocná tajemná organizace, která tiše ovládá celý ostrov? Která z Aspirací vyhraje u vás a které naopak upozadíte?

Hodnocení

Osobně? Já jsem si celý román od začátku až do konce zamiloval. Baví mě, jak se k němu po nějakém čase můžu vrátit a zase z něj dostat docela jiný zážitek. Baví mě ta neskutečná kreativita – všechna místa s postavami (myšleno ilustrace) jsou dokonale navržena, nevšední, zajímavá. Představte si román, obraťte ho vzhůru nohama, vynásobte deseti a dejte mu chuť toho, co nejvíc milujete. Tak asi tak moc.

Za zmínku stojí i hudba – to ona přeci formuje příběh. Napsat můžete jakoukoliv větu, ale když změňte podkreslující hudbu, její význam se přeformuje. Soundtrack k *Harmony: The Fall of Reverie*, který složila americká skladatelka Lena Raine, nabízí 36 instrumentálních kompozic představujících rozličné žánry a unikátní atmosféru, ve kterých figuruje bohaté syntetizátorové programování, které plynule propojuje dva odlišné světy vyprávěného příběhu.

V neposlední řadě si velice rychle a přirozeně osvojujete angličtinu. Postavy slyšíte plynule a srozumitelně hovořit, nemusíte se bát, že by vám něco uniklo (popř. jde samozřejmě každou větu přehrát znovu kolikrát potřebujete, můžete se i vracet k předchozím). Celý příběh tak pouze nepředčítáte, vy ho opravdu cítíte – emoce v řeči, hudbě, animacích, textu, k tomu všemu podmíněné tím, jak děj sami rozvíjíte. Máloco vám nabídne tak rozmanitý zážitek.

Odkazy

Pokud vás vizuální román Harmony: The Fall of Reverie zaujal, (tak máte zaprvé geniální vkus! Ale, hlavně,) můžete ho sehnat a zakoupit na Steamu, Nintendo eShopu, PlayStation Storu nebo na Microsoft Storu pro Xbox. Zážitek je to zábavný, klidně pro celou rodinu – děti mají náladu na počítačové hry, dospělí spíše na knihu, hudbu milují všichni... na co čekat?

Soundtrack od skladatelky Leny Raine je samozřejmě dostupný na YouTube, ale zakoupit (v případě, že byste autorku chtěli podpořit) ho můžete na BandCampu nebo v rozšířené verzi spolu s vizuálním románem na příslušné stránce z těch zmíněných výše.

(Pozn.: Harmony: The Fall of Reverie, stejně jako ostatní projekty studia DON'T NOD, bývá často při různých příležitostech i se soundtrackem ve velmi přívětivých slevách (až 80%). Pokud tedy nejste zrovna nadšení čtenáři a máte chuť jenom zkusit něco nového, na další, pokud ještě není, pravděpodobně nebudete čekat dlouho.)

Epilog

Tak snad jsem vás dneska aspoň trochu nadchnul! Příběhy, jako je tento, nejdou celé popsat v jednom článku – ostatně to ani není jeho účel. Měl jsem vás jenom trošičku navnadit a motivovat, přimět k zamyšlení, a nakonec odkázat tam, kam se můžete vydat, pokud nechcete, aby snahy mého psaní skončily hned se zavřením GYMu, který svíráte v dlaních. Pokud tedy máte volný čas, zvažte, jestli projekt *Harmony: The Fall of Reverie* nestojí za to prozkoumat zevrubněji – ať už celý příběh, nebo třeba (v uvozovkách) jenom hudbu. Věřím, že se něčemu přiučíte a těším se na vás u dalšího článku. Krásný den všem čtenářům!

(Zdroj obrázků a informací: oficiální web DONT NOD; dont-nod.com)

PRÁZDNINY V LIŠOVĚ

Podářilo se Vám, nějakým záhadným způsobem, dostat na prázdniny do Lišova? Cesta tam je bohužel ta nejjednější věc. Pokud nemáte zaplaceného průvodce, nepřezijete pravděpodobně ani pět minut. Ale ani s ním nemáte docela vyhráno, jelikož nebezpečné lišovské existence Vás budou chtít využít (řekněme pro ulehčení jejich životů) - mohou Vás například sníst, ztročit, házet po Vás sandále, anebo Vás jednoduše zdrogují...

To vše je možné, a proto by se hodilo znát jisté bezpečné zóny, kde na Vás takové nebezpečí nečeká. Jedna z těchto zón je lišovská Billa, protože tyto podivné existence

většinou nemají protředky, jak by se do Billy dostaly, natož si tam i něco koupily. Pokud Vám však Billa připadá jako, ehhh, moc lehké řešení, můžete se vydat do obydlí žáků našeho gymnázia, kteří bydlí v Lišově, což však záleží na jejich pohostinnosti. Avšak nejlepší rada, kterou Vám mohu dát, je v první řadě do Lišova nejezdit - vyhnete se tak však nástrahám ze strany jeho obyvatel. Tak co, podíváte se?

(Pokud Vás článek zaujal a chcete se pobavit trochu víc, naskenujte si odkaz na kompletní příběh Lišovského císařství z Necyklopedie od Vojty S. :)

Rodina Monetových (díly 1-3) recenze

Dělení příběhů na dívčí a chlapecké (a to především u literatury pro mládež) je dle mého přžitěk. Nejen, že je prospěšné poznat a pochopit pohledy na svět co největšího množství postav, ale taky je čas od času hezké změnit zajatý žánr, respektive se o to pokusit - třeba vás nakonec děj opravdu chytne, zrovna jako se to stalo mně u louskání se Pokladem, Princeznou a Zlatem, prvními třemi díly ze série Rodina Monetových od polské spisovatelky Weroniky Anny Marczak. Nebojte, nehodlám vám vyspoilerovat celý děj nebo něco takového, spíš vás chci než do něj uvést do pocitů, které jsem si ze tří knih odnesl.

Série vypráví o teenagerce Hailie, která se po nehodě, ve které ztratila rodinu, stěhuje do Ameriky. Dozvídá se totiž, že v ní žijí její bratři, o kterých jí nikdo předtím neřekl. Jsou bohatí, známí a vlivní, a tak se Hailie místo klidného života nakonec dostává zvrátů, komplikací a záhad, které jsou s takovými skutečnostmi holt spjaté. Vyprávění prolínají dojemné chvíle a navazování nových vztahů a troufám si říct, že každý se v něm někde najde.

Jestli si teď představujete Hailiin příběh jako klišé, nemůžu říct, že vás nechápu, vzhledem k tomu, že shrnutí knih (nejspíše ve snaze neprozradit nic zásadního) jsou pokaždé vysloveně klišé samo, ale musím vám zároveň dát na vědomí, že se pletete.

11 - RODINA MONETOVÝ CH

Asi první hezká věc, která mě při čtení trkla (a zde mimo jiné zásluhou překladu) byl jazyk. Snad bych řekl i ozdobný, ideální, když nehledáte jenom úderný děj plný zvrátů, ale i text, který sem tam slouží jako oddechovka a nešetří popisy. Nechci znít rozsmárně, ale na mnoha knihách mi totiž vadí omáčka. Takových těch deset stránek pomalu ničeho, které jdou přitom shrnout jedinou větou holou. Tady jsem to ale nezažil - když už popis přecházel v něco typu líčení nebo rozjímání, pořád vám poskytoval smysluplné informace. V neposlední řadě mě bavilo, že celý text zkrátka působil lidsky - pocity byly popsány uvěřitelně, pochopitelně, tak, že jste se s hlavní postavou opravdu dokázali sžít. Vyzním teď možná, jako by mi bylo sto, ale přesto si neodpustím podotknout, že je to dneska vzácné.

Ke knihám dokážu být (a většinou jsem) skeptický. Jinými slovy, když něco doporučím, už to musí být sakra bomba. A tahle série? Tu vám můžu vřele doporučit s čistým svědomím.

Moment, a komu že vlastně?

Všem. Protože dělení příběhů na dívčí a chlapecké je přežitek.

Jak ztratit čas a nervy, odnaučit se chodit do hospod a kaváren

,a přesto utrácet spoustu peněz i času?

Aneb jak se staví sen jménem „setkávárna Meziprostor“

Mé členství v divadle SUD, zapsaném spolku, sahá minimálně 12 let zpět, kdy jsem zde začala navštěvovat dramatické kurzy pro mládež. Tehdy by mě rozhodně nepadlo, že zde jednou budu působit na pozici místopředsedkyně a že přijdeme s nápadem, že svou působnost rozšíříme o prostor bývalé Vídeňské kavárny. A přece: prosinec 2024 a my s partou kamarádů přebíráme klíče od zanedbaného prostoru v centru Českých Budějovic.

Zní to jako legranda. Sen. Opravdu! Jen škoda, že z původního nespočtu nadšenců, kteří se pomalu přetahovali o to, kdo se víc blýskne tím, co všechno umí a kde všude může pomoci, nás zbylo asi 5 statečných.

Hlavu mám po opravování testů těžkou jako beton a zralá jsem tak akorát na vyplácnutí se do postele. To mě ale rozhodně nečeká. Čeká mě směna za barem, ale před ní ještě skočím dokoupit džusy a kakao, páč nám po včerejší kinder party došly. Ježíš, doufám, že tam někdo poklidil. Prosím, ať tam někdo poklidil. Ježíš, stopro nikdo neuklidil. Se picnu, fakt! Chce to kvalitní brigádníky, někoho na úklid, zásobování, ale nejsme schopni je dobře zaplatit, takže se nám sem nehrnou. Zároveň nechceme, aby se z naší srdcovky stal byznys (což ani vlastně nemůže, protože jsme spolek a nemáme na účte aspoň půl mega, abychom se pořádně rozparádili). Takže neplatíme sobě, abychom měli aspoň na nějakou pomoc, cena drinků je výrazně pod průměrem budějckých podniků, a stejně se najdou lidi, kteří se tváří nabroušeně, že 2 dcl vína stojí osmdesát, a i když ho vypili dva litry, nechají si do korunky vyskládat penízky. Takže tu máme Zuzku s Downovým syndromem, kterou milujeme, ale která si po každé odnesené skleničce musí dát pauzu na půlhodinové sjíždění videí na mobilu. Jak to dělají ostatní podniky, které si navíc ještě na sebe musí vydělat? Jakto, že jsou schopni zaplatit všechny brigádníky? „Prosímte, nikdo nedaní, dávaj nám to všechno všude načerno, na ruku,“ říká několik nejmenovaných kamarádek pracujících v gastru. Aha, tak tohle je realita! Divím se tomu zřejmě jenom já, všichni ostatní se tváří, že to je přece veřejné tajemství. Jak má ale poctivý člověk udržet krok? Nechci podvádět. Nechci žít ve státní šmelině a ošulování a šikany. Škobrtat a šílet mezi škodivými šetrílkami a šmejdy. Špinavé švindlování šišlavých škrtičů, kteří šlapou po štíhlých štěňátkách. Jako jsme třeba my. „Dobrý den, a Vy si budete přát...?“

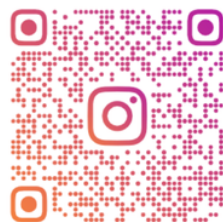
Fotky z rekonstrukce:

Malá reklama:

Chceš vystavovat obrazy, koncertovat, přednáškovat, hrát divadlo nebo třeba získat malou brigošku? Ozvi se mi.

Více na webu: <https://www.divadlosud.com/meziprostor>, nebo IG:

MEZIPROSTORCB